

כבוד נשיא המדינה עזר ויצמן

גב' לין אריסון

מר תד אריסון

גב' שרי אריסון-דורסמן, יו"ר קרן אריסון

מר מיקי דורסמן

ידידי ושותפי ראש העיר הרצליה אלי לנדאו

יו"ר חבר הנאמנים שלמה גרופמן

דיקאן ב"ס אריסון למנהל עסקים פרופ' אמיר ברנע

אורחים, חברי הסגל האקדמי והמנהלי, סטודנטים יקרים,

כבוד הנשיא, לפני שלוש וחצי שנים, באוהל זמני שהוקם על מגרש
המסדרים לשעבר של מחנה הנ"מ - הכרזת על פתיחת המרכז הבינתחומי.

היינו שם, קבוצה של כ-400 סטודנטים וקבוצה קטנה של אקדמאיים
ואנשי מנהלה; רבים ניבאו לנו כישלון. הממסד האקדמי לא אהב את
עצם ההעזה ולא האמין שמוסד שאינו ממומן על ידי המועצה להשכלה
גבוהה מסוגל להתקיים. קל וחומר לא גוף כזה הפועל שלא למטרות רווח
ואינו משלב משקיעים בהקמתו.

אכן נכנסנו למחנה צבאי מתפרק, שפונה זה לא מכבר, ללא צוות מרצים
קבוע, ללא מימון וללא הכרה אקדמית. אבל היינו בטוחים שאנו עושים
את הדבר הנכון. המרכז הבינתחומי נוסד משום שהאקדמיה המסובסדת
העדיפה את טיפוח מרציה על פני המחויבות לדור המחר. ראינו כיצד
האוניברסיטאות מתקשות להתגבר על הבירוקרטיה שהן יצרו בעצמן
וליצור קשר טוב מספיק עם התעשייה והיזמות הכלכלית המתקדמת.
באנו להרצליה ונטלנו את הסיכון לא כדי להקים עוד מכללה, אלא כדי

ליצור סדר יום אקדמי חדש. סדר יום המושתת על חינוך בינתחומי, פתיחות למהפכת המידע, הכרות עם תהליכי הגלובליזציה ובעיקר העמדת הסטודנט במרכז העניינים, טיפוח מנהיגותו, הצלחתו והשפעתו בעתיד על החברה. מהיום הראשון נקטנו בהליכים לא מקובלים כויתור על הקביעות (ה-tenure האקדמי) ומדיניות קבלה מיוחדת למפקדי יחידות העלית של כוחות הביטחון.

אדוני הנשיא, אתה היית אתנו בתחילת הדרך והענקת לנו אז תמיכה כלפי חוץ ועידוד כלפי פנים. היום אנחנו פותחים במהלך חשוב לא פחות ממעשה ההקמה ואני שמח שאתה שוב איתנו, עם משפחת אריסון ואורחיהם ועם משפחת המרכז הבינתחומי.

הציונות היוותה בראש ובראשונה מהפיכה בתודעה העצמית. יהדות הגולה, במקומות רבים, האמינה שלימוד תורה, קיום מצוות ותפילה, יביאו לתיקון האדם, תיקון עולם ובסופו של דבר לגאולה שלמה בידי שמיים. הציונות תבעה את המעשה והמעשה ניזון מהאחריות האישית לגורל הכלל. הבשורה הרומנטית של "אם תרצו אין זו אגדה" הייתה בראש ובראשונה ביטוי לאמונה באדם. אמונה בָּרוּחַ ובכוח הפרט להגשים את מאווי ומתוך אחריות לאחרים להביא גאולה לבני עמו. כבר בדור השלישי למן הקונגרס הציוני הראשון הסתיים הפרק המרכזי של המשימה ועמו אחד הסיפורים המופלאים של העת החדשה.

במבט לאחור חשוב לזכור כי רק חלק קטן מהשבט היהודי נתפש לציונות ורק קבוצה קטנה מאד יצאה להגשים את הרעיון בגופה. האוונגרד

הציוני, כשהוא נתמך על ידי מערכת גדולה יותר, היה צריך להוכיח מסירות עד כלות וללא שיור כדי להביא בסופו של דבר למפנה.

לא פיתוי כספי ולא מורא הדין הביאו את המגשימים לסוגיהם לכלל מעשה, אלא האמונה בכוחם למרוד במה שנתפש כגורל ולכבוש את הדרך לכולם, לרבות מתנגדיהם המובהקים.

את לוז הציונות לא צריך לחפש בממסד ואת אתגרי הציונות אין לחלץ מהעבר. הצורך הלאומי העכשווי והאמונה באחריות ובמעשה אישיים הם המצפן ורבים פועלים לפיו גם היום.

לאחר ארבע שנים של עמל ויצירה עומד המרכז הבינתחומי בפני השלמת השלב הראשון של תכניתו. הוכחנו כי ניתן ליצור אתוס אקדמי חדש וקשר שונה עם הסטודנטים. הובהר שאפשר לקיים תקציב שוטף מאוזן משכר לימוד וללא סבסוד ממשלתי. הממשלה העניקה לנו בדיוק היום הכרה רשמית כמוסד אקדמי מן השורה. 2,200 סטודנטים לומדים היום במקום ומספרם יעלה ל-2,700 בשנה הבאה. יחס האוניברסיטאות השתנה כלפינו ובמקום אמונה שנעלם החלה אצלם התארגנות ברוכה לחקות את גישתנו ולהתחרות בנו.

עתה מתחיל השלב הבא, שהוא יומרני לא פחות, להפוך את המרכז הבינתחומי לאוניברסיטה בינלאומית, המהווה מקור משיכה לסטודנטים מכל רחבי העולם, בני תפוצות העם היהודי ותושבי האזור כאחד. היעד הוא אפוא לבנות תכניות וליצור רמה אקדמית שתתחרה עם זו של הטובים במוסדות האקדמיים בעולם.

על מדרגות הקומה השנייה למפעל שלנו אנו חונכים היום את בי"ס אריסון למנהל עסקים.

מאז המפגש הראשון בין שרי אריסון-דורסמן לביננו ובמיוחד לאחר ביקורו של תד אריסון בשבת חורפית אחת במרכז, הסתבר לנו כי אנו שותפים לערכים ודרך חשיבה דומים.

משפחת אריסון נוהגת להצניע את שמה במפעלים הרבים שהיא תורמת להם. פרויקטים מעטים בלבד, בארץ ובעולם, נושאים את שם המשפחה. היום אנחנו חונכים את בי"ס אריסון למנהל עסקים. צירוף השם של משפחת אריסון למרכז הבינתחומי מהווה הבעת אימון ואנו רואים זאת ככבוד למוסד. אולם, הקשר הוא מהותי יותר מאשר במתן השם. שני רובדי משמעות למפעל המשותף המוכרז כאן היום.

הרובד הראשון הוא במסגרת המהות ובמסורת הציונות בתרגומה העדכני לזמן הזה. תד אריסון מבטא בכל מפעל חייו את האמונה ברוח האדם, בכוחו ובאחריותו האישית. ללא גישה זו לא היה תד אריסון מתנדב לבריגדה היהודית ולאחר מכן משרת כקצין הקשר של חטיבה 7 במלחמת השחרור. עם כל הישגיו הגדולים לא פעם נאלץ הוא בעבר להתמודד עם קשיים של ממש ולהתחיל מבראשית. את הישגיו לא ניתן לזקוף, בלשון המעטה, לזכות סיוע שלטוני ישראלי, אך לעומת זאת, לכל אורך הדרך ראה הוא את עצמו מחויב להמשיך ולעשות למען החברה בארץ. בי"ס אריסון למנהל עסקים מבטא את השקפתנו המשותפת באשר לחרות

ולאחריות של הפרט, ללא ציפייה להדרכה או תגמול מהממשל, ולהגשמת יעדי הצמיחה הכלכלית, שהם יעדי ציונות חיונים להיום.

הרובד השני של השותפות הוא במסגרת האיך. משפחת אריסון מייצגת אתוס עסקי וערכי. קריאת בית הספר על שם אריסון מהווה הכרזה על מגמה וכיוון. תד אריסון מגלם יצירתיות ויזמות, תבונה בתכנון העסקי, תפישה של שוק גלובלי, אמונה בתחרות חופשית ויחד עם זאת הגינות עסקית ומחויבות אנושית. ערכים ראויים אלו של השוק החופשי הם ערכים משותפים למשפחת אריסון ולמרכז הבינתחומי ואנחנו מקווים שכל בוגר של בית הספר יישא עמו ערכים אלה כאשר יפליג למציאות החיים. הפצת תורה זו, באמצעות מנהיגות והצלחת הבוגרים, תהווה דיבידנד נפלא לשותפים ולנכס החברה הישראלית.

במסורת היהודית מציינים אדם בתארו, בשמו ובשם אביו. מי שתרומתו גדולה נקרא בשמו ובתארו בלבד ומי שתרומתו מפליגה ידוע בתארו בלבד. כך רבי יהודה הנשיא, חותם קודפיקצית המשנה, מופיע בכתובים בשם רבי.

מה שם נקרא לתד אריסון? ראוי, דומני, לחדש מסורת מתולדות היישוב. אורד וינגייט, מי שלימד את תורת המגן והקרב בלילה, נקרא בפי הראשונים: "הידיד". היום, נאמר אפוא, תודה לידיד.

חשבנו מה נוכל להעניק לידיד ביום חג זה? לצורך המסע המשותף שלנו כדי שנצא לדרך, אנו זקוקים רק עוד לכווץ וחולצה.

אני שמח להעניק לך תד ולמשפחתך את הפריטים הראשונים שיזהו
ברבים את תלמידי בית ספר אריסון למנהל עסקים.